

Aneb - někdy stačí udělat opravdu jen málo. Oběd nevalné chuti, nutno vylepšit. Takže jsme si s kolegyní řekly, že si zasloužíme toho Míšu. Že mu tam v tom chladáku je určo hrozná zima už, jak tam na nás furt čeká..... ☐ . Takže jsme šly každá jednoho zachránit od umrznutí. A že to dneska nevezmeme rovnou čarou zpátky do kanclu, ale obejdeme budovu zezadu a dáme si ten letní lábuš pěkně venku za pochodu, ať rovnou ty kalórie vychodíme ☐ . A dobře jsme udělaly. Když jsme budovu obešly a přicházely skoro ke vchodu, koukám, co to vidím na zemi. Koudel takovou divnou malinkou. Spíš hroudičku. Z peří. Nehejbala se.

Sedělo tam Chmejří, hlavičku položenou, oči zavřené. Ach jo. Ale! Mrtvý to Chmejří nebylo. Táákže co teď. Kolegyně už musela šupajdit zpátky a já spustila záchrannou akci. Chmejří- nejspíš teda pěnkava - se nechalo vzít na ruku a trošku prohlídnout, ale nebylo úplně apatický. To nebylo až tak marný znamení. Takže zavoláme pěkně do záchranné stanice. Jenže číslo jsem si sice uložila, ale ne na pražskou, ale středočeskou. Takže to děkuju, omlouvám se a nic. Telefon šmejd jeden nespouštěl a navíc jsem neměla ani okuláre, abych něco hledala. Navíc v jedné ruce sedělo Chmejří a nechtělo se hejbat, že na chodník zpátky nepůjde. Takže jsem přepadla telefonicky kamarádku, vymámila z ní to správné číslo a zavolala.

Slečna pravila, že jsem momentálně dvanáctej člověk v pořadí, že mají dneska hodně moc hlášení. A jestli můžu poslat fotku, ať si udělá představu, jak starý a životaschopný či životaneschopný to Chmejří je. No, tak jo. Vyfotit ho na dlani se mi nedařilo, měla jsem strach, aby mi nespádnul, takže jsem ho halt zase položila na zem a jala se ho fotit.

Myslím, že kolegové v přízemních kancelářích se asi dost bavili, když jsem se tam pinožila po kolenou a skorem si lehla, abych ho mohla vyfotit pořádně. Odesláno.

Slečna volá zpět a potvrdila mi, že ptáček je už letu schopnej a že to opravdu asi nejspíš při svém pokusu napral do skla, nebo do zdi. Dohodly jsme se, že ho vezmu nahoru. Dám do krabice, přiklopím tak, aby měl tmou, ale vzduch a zajistím mu klid. Plus jsem si ještě zkonzultovala, že mu dám vodičku (stačí prý do víčka od petky, je to bezpečný, tam se neutopí, nezráchá). A dám mu tak hodinku a půl, aby se mohl v klidu zregenerovat. Ono už jen to vedro, co venku bylo, když vám není dobře, tak nepřidá. Takže jsem mu v kanclu pustila přiměřeně klimošku, aby se i trošku ochladil, protože byl podle mě i opravdu pečeněj - rozpálený pražský chodníky nejsou nic moc, když si dáte do makovice. A po hodině a půl že mám zkontrolovat, jak na tom Chmejří je.

Všichni co přišli do kanclu, museli šeptat, šéf, co mi volal se divil proč šeptám, kolegyně z podatelny si myslela, že jsem přišla o hlas ☹ . Instrukce ale zněla jasně - zajistit klid ☹ ☹ .

Po uplynutí lhůty jsem se s Chmejřím v krabici, který se tam už stihlo i vyvenčit a koukalo úplně jinak, než když jsem ho zblejskla na tom dvoře, kdy teda spíš nekoukalo, jak mělo zaklaplý víčka, vydala zase dolů, do míst, kde jsme se seznámili ☹ . Odklopila jsem krabici a nic. Seděl a čučel. Vzala jsem ho na ruku a dala na hranu krabice. A JOOOOOOOO, FRRRR zaletěl si do křovíčka a ani neměl čas mi zamávat těma svejma malilinkatejma křidýlkama. Tak jsem tetkonc celá radostná. Ale nejen proto to píšu. Píšu to hlavně jako návod, že když najdete takhle někde malý ptáče, který si samo nepopolítne a sedí tam nešťastně, tak můžete zkusit jen tohle málo - dát mu chvíli na to, aby se v bezpečí dal dohromady a pak ho zase vrátit zpátky na to stejné místo. Spousta ptáčat vyletí z hnízda a ještě to s tím lítáním není tak žhavý. Rodiče je pak dokrmujou. No a někdy se ti špunti dostanou do svízelný

situace a je zapotřebí jim pomoci. Některému stačí fakt jen ta oddechovka, jako teď stačilo Chmejřímu a nebo pak už je to na to, zavolat tu záchrannou stanici, jako jsme to kdysi museli udělat s Chmejřím číslo jedna. No a já teď doufám, že to prcek dál už zmákne a vyhne se všem nebezpečstvím, který na ptáčky kdy v jejich životě čekají. A kdyby nebylo toho Míši, kterýho jsme zachránili z chladáku, tak bych Chmejří nenašla a nemohla ho zachránit. Tomu se říká tuplovanej úspěch ☐ .